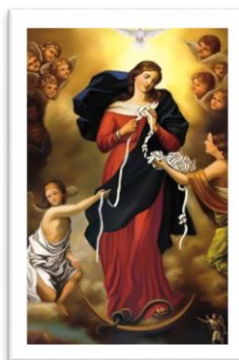
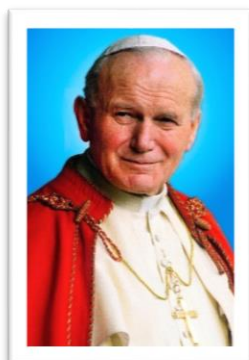

Nasza Wspólnota

nr 72

29 listopada 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 30 listopada – 6 grudnia 2020 r.

30.11, poniedziałek – święto św. Andrzeja Apostoła, godz. 17.00

O Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski dla Andrzeja, Doroty i całej Rodziny

1.12, wtorek, godz. 17.00

Za dusze w czyśćcu

2.12, środa – wsp. bł. Rafała Chylińskiego, godz. 17.00

+ Tadeusz

3.12, czwartek – wsp. św. Franciszka Ksawerego, godz. 17.00

++ Józef i rodzice

4.12, piątek – wsp. św. Barbary, godz. 17.00

+ Maria

5.12, sobota, godz. 17.00

++ Stanisława i Józef

6.12, II niedziela Adwentu

9.00: O Boże błogosławieństwo dla Jacka i rodziny

11.00: O zdrowie i potrzebne łaski dla Marii

15.00: ++ Janina i Ludwik Kazieńko oraz Maria i Władysław Kopaccy
Koronka do Bożego Miłosierdzia

Ogłoszenia

- ◆ Dziękuję P. Teresie Cieleckiej i P. Józefie Czarnieckiej za sprzątanie i przystrojenie kwiatami naszej kaplicy.
- ◆ Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy Adwent i nowy rok liturgiczny, który będziemy przeżywali pod hasłem: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”.
- ◆ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca.
- ◆ Mimo ostatnich zmian w ograniczeniach epidemicznych, ciągle pozostają aktualne kryteria dotyczące kościołów (1 osoba/15 m²).
W naszej kaplicy limit wynosi 6 osób (włącznie z salą boczną).
- ◆ Wyrazy wdzięczności składam osobom i rodzinom, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiary indywidualne na utrzymanie kaplicy.
- ◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla nich i ich rodzin.
- ◆ Serdeczne pozdrowienia oraz zapewnienie o codziennej modlitwie i pamięci przesyłam Chorym z naszej Wspólnoty, jak również wszystkim tym, którzy z troski o zdrowie pozostają w domach. Gdybym w jakikolwiek sposób mógł pomóc i usłużyć, proszę o wiadomość.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swym sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał.

Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, do wszystkich mówię: Czuwajcie!»

(Mk 13,33-37)

W trosce o formację

VIII Przykazanie:

Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu twemu

(Rozważania o Dekalogu na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego – ciąg dalszy)

Wykroczenia przeciw prawdzie

Kłamstwo – ponieważ jest wykroczeniem przeciw cnotcie prawdomówności – jest prawdziwym wykroczeniem przeciw drugiemu człowiekowi. Dotyka jego zdolności poznawania, która jest warunkiem każdego sądu i każdej decyzji. Zawiera ono w zarodku podział ludzi i wszelkie zło, jakie on powoduje. Kłamstwo jest zgubne dla każdej społeczności; podważa zaufanie między ludźmi i niszczy tkankę relacji społecznych.

Wszelkie wykroczenie przeciw sprawiedliwości i prawdzie nakłada obowiązek naprawienia krzywd, nawet jeśli jego sprawca otrzymał przebaczenie. Jeśli jest rzeczą niemożliwą naprawienie szkody publicznie, należy to zrobić w sposób ukryty; jeśli ten, kto doznał krzywdy, nie może zostać wynagrodzony bezpośrednio, powinien otrzymać zadośćuczynienie moralne w imię miłości. Obowiązek naprawienia krzywd dotyczy również przewinień popełnionych wobec dobrego imienia drugiego człowieka. Naprawienie krzywd – moralne, a niekiedy materialne – powinno być ocenione na miarę wyrządzonej szkody. Jest ono obowiązkiem sumienia.

Poszanowanie prawdy

Prawo do ujawniania prawdy nie jest bezwarunkowe. Każdy powinien dostosowywać swoje życie do ewangelicznej zasady miłości braterskiej. W konkretnych sytuacjach wymaga ona rozstrzygnięcia, czy należy ujawniać prawdę temu, kto jej żąda, czy nie.

Miłość i poszanowanie prawdy powinny kierować odpowiedzią na każdą prośbę o informację lub ujawnienie prawdy. Dobro i bezpieczeństwo drugiego człowieka, poszanowanie życia prywatnego, dobro wspólne są wystarczającymi powodami do przemilczenia tego, co nie powinno być znane, lub do dyskrecji. Obowiązek unikania zgorszenia nakazuje często ścisłą dyskrecję. Nikt nie jest zobowiązany do ujawniania prawdy temu, kto nie ma prawa jej znać.

Tajemnica sakramentu pojednania jest święta i nie może być zdradzona pod żadnym pretekstem. Tajemnica sakramentalna jest nienaruszalna; dlatego nie wolno spowiednikowi słowami lub w jakikolwiek inny sposób i dla jakiegokolwiek przyczyny w czymkolwiek zdradzić penitenta.

Tajemnice zawodowe, do których są zobowiązani na przykład politycy, wojskowi, lekarze, prawnicy, lub zwierzenia przekazane w tajemnicy powinny być zachowane. Wyjątkiem są szczególne przypadki, gdy zachowanie tajemnicy mogłoby przynieść temu, kto ją powierza, temu, komu ją powierzono, lub osobie trzeciej bardzo poważne szkody, których można by uniknąć jedynie przez ujawnienie prawdy. Informacje prywatne, przynoszące szkodę drugiemu człowiekowi, nawet jeśli nie zostały powierzone w tajemnicy, nie mogą być ujawniane bez poważnej i proporcjonalnej przyczyny.

Każdy powinien zachować sprawiedliwą dyskrecję wobec prywatnego życia innych ludzi. Osoby odpowiedzialne za przekaz informacji powinny zachowywać właściwe proporcje między wymaganiami dobra wspólnego a poszanowaniem praw indywidualnych. Ingerencja środków społecznego przekazu w prywatne życie osób zaangażowanych w działalność polityczną lub publiczną powinna być potępiona, o ile narusza ich intymność i wolność.

Posługiwanie się środkami społecznego przekazu

We współczesnym społeczeństwie środki społecznego przekazu odgrywają wyjątkowo ważną rolę w informowaniu, rozwoju kultury i kształceniu. Rola ta wzrasta w związku z postępem technicznym, bogactwem i różnorodnością przekazywanych wiadomości, wpływem wywieranym na opinię publiczną.

Informacja przekazywana przez środki społecznego przekazu pozostaje w służbie dobra wspólnego. Społeczeństwo ma prawo do informacji opartej na prawdzie, wolności, sprawiedliwości i solidarności:

Właściwe zastosowanie tego prawa domaga się, by informacja była zawsze prawdziwa i pełna, przy zachowaniu sprawiedliwości i miłości; poza tym, aby była godziwa i odpowiednia, to znaczy przestrzegała święcie zasad moralnych oraz słusznym praw i godności człowieka przy zbieraniu wiadomości, jak też ich upublicznianiu.